

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana nie zdefiniowała właściwego rynku, którego dotyczyły porozumienia NES i CAF, a zatem naruszyła istotne wymogi pewności prawa. W ten sposób naruszyła prawo lub popełniła błąd w ocenie okoliczności faktycznych.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana nie wykazała, iż porozumienie NES miało odczuwalny wpływ na handel między państwami członkowskimi UE. W ten sposób naruszyła prawo lub popełniła błąd w ocenie okoliczności faktycznych stwierdzając taki skutek.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że pozwana nałożyła grzywnę w związku z porozumieniem NES, podczas gdy nie miała kompetencji w tym zakresie w związku z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 141/62 ⁽¹⁾ zmienionym rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3975/87 ⁽²⁾. W tym zakresie zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem ze względu na brak interesu prawnego lub naruszenie prawa.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana, niesłusznie przyznając Deutsche Post zwolnienie w odniesieniu do porozumienia CAF, nie uznała we właściwy sposób samostnej wartości przedstawionych przez skarżące dowodów w ich wniosku o zwolnienie z grzywny/złagodzenie sankcji w odpowiedzi na argumenty Komisji w odniesieniu do porozumienia CAF.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 141 w sprawie niestosowania rozporządzenia nr 17 do sektora transportu (Dz.U. 1962, 124, s. 2751)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3975/87 z dnia 14 grudnia 1987 r. ustanawiające procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego (Dz.U. L 374, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2012 r. — Gretschesch-Unitas przeciwko Komisji

(Sprawa T-252/12)

(2012/C 227/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gretschesch-Unitas GmbH (Ditzingen, Niemcy) i Gretschesch-Unitas GmbH Baubeschlüge (Ditzingen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H.J. Hellmann, C. Malz i S. Warken)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 marca 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i art. 53 porozumienia EOG (COMP/39452 — Okucia do okien i drzwi okiennych), doręczonej skarżącym w dniu 3 kwietnia 2012 r., w części, w jakiej dotyczy ona skarżących;
- ewentualnie, obniżenie grzywny nałożonej na skarżące;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Po pierwsze, pozwana nie uzasadniła zaskarżonej decyzji w wystarczający sposób w odniesieniu do ustalenia podstawowej kwoty grzywny nałożonej na skarżące i tym samym naruszyła obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 akapit drugi TFUE, który stanowi istotny wymóg proceduralny.
- 2) Po drugie, przy ustalaniu podstawowej kwoty grzywny nałożonej na skarżące pozwana potraktowała je bez obiektywnego uzasadnienia w odmienny sposób w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami uczestniczącymi w kartelu i tym samym naruszyła zasadę proporcjonalności i równego traktowania.
- 3) Po trzecie, pozwana błędnie obliczyła grzywnę wymierzoną skarżącym, ponieważ ustaliła nieprawidłowo poziom obniżki grzywny w przypadku skarżących jako pierwszego przedsiębiorstwa, które przedstawiło dowody mające istotną wartość dodaną. Pozwana nie uzasadniła także w sposób wymagany prawem, jak ustaliła poziom obniżki grzywny w przypadku skarżących jako pierwszego przedsiębiorstwa, które przedstawiło dowody mające istotną wartość dodaną.
- 4) Po czwarte, przy obliczaniu obniżki grzywny nałożonej na skarżące pozwana naruszyła zasadę równego traktowania i proporcjonalności, nie przyznając wyrównania z tytułu przewagi konkurencyjnej, z jakiej korzysta Siegenia z powodu swojej sytuacji gospodarczej.
- 5) Po piąte, decyzja pozwanej jest błędna z punktu widzenia uwzględnienia wagi naruszenia przy ustalaniu grzywny wymierzonej skarżącym.
- 6) Po szóste, przy wykonywaniu swoich uprawnień dyskrecyjnych w ramach ustalania grzywny nałożonej na skarżące pozwana nie uwzględniła jako okoliczności łagodzącej ich znacznie mniejszego udziału w praktykach istotnych w świetle prawa kartelowego.
- 7) Po siódme, system grzywnien stosowany przez pozwana narusza jako całość zasadę indywidualizacji kar i sankcji i w związku z tym jest niezgodny z prawem.